

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOŚPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy
w składzie następującym:

Przewodniczący	sędzia WSA Elżbieta Piechowiak
Sędziowie	sędzia WSA Grzegorz Saniewski asesor WSA Katarzyna Korycka (spr.)
Protokolant	sekretarz sądowy Kamila Wesołowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 stycznia 2020 roku
sprawy ze skargi Prokuratora Rejonowego we Włocławku
na uchwałę Rady Miejskiej w Lubrańcu
z dnia 22 października 2010 r. nr XL/329/2010
w przedmiocie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu
interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania

**stwierdza nieważność § 3 ust. 1, 3, 4, 5, 6, § 5, § 8 ust.1 pkt 3, § 9 ust. 4 i 5, § 10 i
§ 12 załącznika zaskarżonej uchwały.**

Stwierdza się, że niniejsze
orzeczenie jest prawomocne

od dnia 2020-04-04
2020-05-12
Bydgoszcz, dn.

WSA/wyr.1 – sentencja wyroku

Sekretarz Sądowy

Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność odpisu z oryginałem
starszy sekretarz sądowy

Jakub Jagodziński

Uzasadnienie

Uchwałą nr XL/329/2010 z dnia 22 października 2010 r. (dalej powoływana również jako „uchwała”) Rada Miejska w Lubrańcu, działając na podstawie m.in. art. 9a ust. 15 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1493 ze zm., dalej powoływanej jako „ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie” lub „uppwr”), określiła tryb i sposób powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania, których treść stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

Uchwała ta została zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy przez Prokuratora Rejonowego we Włocławku, który wniósł o stwierdzenie jej nieważności w części obejmującej: § 3 ust. 1, 3 i 4, § 3 ust. 6, § 8 ust. 1 pkt 3, § 9 ust. 4 i 5 oraz § 10 załącznika do uchwały. Wskazanym zapisom uchwały Prokurator zarzucił rażące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 9a ust. 15 w zw. z art. 9a ust. 3, 8, 10, 13 uppwr oraz § 118 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (t.j. Dz.U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908), poprzez:

- wskazanie w § 3 ust. 1, 3 i 4 załącznika do uchwały katalogu podmiotów wchodzących w skład zespołu, co stanowi przekroczenie delegacji ustawowej wynikającej z art. 9a ust. 15 uppwr;
- wskazanie w § 3 ust. 6 załącznika do uchwały, iż zespół działa na podstawie porozumień zawartych pomiędzy burmistrzem, a podmiotami, których przedstawiciele zostaną wskazani imiennie do pracy zespołu, co stanowiło przekroczenie delegacji ustawowej, wynikającej z art. 9a ust. 15 uppwr oraz zmianę obowiązujących w tym zakresie unormowań ustawowych, tj. art. 9a ust. 8 uppwr;
- przekroczenie upoważnienia ustawowego i wskazanie w § 8 ust. 1 pkt 3 załącznika do uchwały, że Burmistrz może odwołać członka zespołu interdyscyplinarnego przed upływem kadencji na wniosek przewodniczącego w szczególnie uzasadnionych przypadkach;
- wskazanie w § 9 ust. 4 załącznika do uchwały, że członkowie zespołu interdyscyplinarnego oraz grup roboczych wykonują zadania w ramach obowiązków służbowych i zawodowych, co stanowi powtórzenie i to niedośćowne oraz

modyfikację art. 9a ust. 13 uppw;

- wskazanie w § 9 ust. 5 załącznika do uchwały, że zespół interdyscyplinarny może tworzyć grupy robocze w celu rozwiązywania indywidualnych problemów z występowaniem przemocy w rodzinie, co stanowi powtórzenie i to niedosłowne zapisów art. 9a ust. 10 uppw;

- przekroczenie upoważnienia ustawowego poprzez wskazanie w § 10 załącznika do uchwały, że każdy członek zespołu interdyscyplinarnego przed udziałem w pierwszym posiedzeniu składa pisemne oświadczenie o zachowaniu poufności wszelkich informacji i danych uzyskanych przy realizacji zadań w ramach prac w zespole, co stanowiło modyfikację przepisu art. 9c ust. 3 uppw.

W odpowiedzi na skargę Rada Miejska w Lubrańcu wniosła o jej uwzględnienie.

Na rozprawie sądowej w dniu 28 stycznia 2020 r. Prokurator podtrzymał dotychczasowe zarzuty wraz z argumentacją, objęte wniesioną w sprawie skargą i wniósł dodatkowo o stwierdzenie nieważności:

- § 3 ust. 5 załącznika do uchwały – jako naruszającego zakres delegacji ustawowej, poprzez przewidywanie kompetencji burmistrza do poszerzenia składu zespołu;

- § 5 załącznika do uchwały – jako odnoszącego się do kadencyjności zespołu, podczas gdy obowiązujące przepisy nie wprowadzają ograniczenia czasowego, czym zapis ten naruszył art. 31 ust. 1 Konstytucji RP poprzez ograniczenie służby publicznej, czego nie można dokonać aktem prawa miejscowego;

- § 12 załącznika do uchwały – gdyż nie wynika z ustawy, aby istniał obowiązek sporządzenia sprawozdania z pracy zespołu.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm., dalej powoływanej jako "ppsa") w zw. z art. 91 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (aktualnie: t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 506 ze zm., dalej powoływanej jako "usg"), sąd administracyjny tylko w przypadku istotnego naruszenia prawa, uprawniony jest do stwierdzenia nieważności uchwały organu

gminy na podstawie art. 147 § 1 ppsa. Granicą nieważności uchwały jest zatem ustalenie, że doszło do istotnego naruszenia prawa, co ma miejsce w szczególności w razie podjęcia uchwały przez organ niewłaściwy, braku podstawy prawnej do podjęcia uchwały określonej treści, niewłaściwego zastosowania przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały lub naruszenia procedury jej uchwalenia.

Zdaniem Sądu z sytuacją istotnego naruszenia prawa w ww. rozumieniu mamy do czynienia w niniejszej sprawie w zakresie uzasadniającym stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części, tj. w zakresie zaskarżonych zapisów załącznika do uchwały.

Podjętą na podstawie delegacji z art. 9a ust. 15 uppr uchwałą w sprawie określenia trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania stanowi akt prawa miejscowego. Okoliczność, że uchwała ta stanowi akt prawa miejscowego, a więc akt wydawany na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego (94 Konstytucji RP, art. 40 ust. 1 w zw. z art. 41 ust. 1 usg), oznacza, że Rada Miejska w Lubrańcu uchwalając objętą skargą uchwałę i określając szczegółowe regulacje omawianego aktu prawa miejscowego nie mogła wykroczyć poza granice upoważnienia określone w art. 9a ust. 15 uppr. Z treści art. 94 Konstytucji RP wynika, bowiem, że każdy akt prawa miejscowego winien być oparty na ustawie upoważniającej i nie przekraczać zakresu upoważnienia. Należy zaakcentować, że akty prawa miejscowego, jako źródło powszechnie obowiązującego prawa o ograniczonym zasięgu terytorialnym (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP) zajmują określone miejsce w systemie źródeł prawa, który w Polsce zbudowany jest hierarchicznie. Wszystkie więc akty normatywne niższego rzędu, winny być zgodne z aktami normatywnymi wyższego rzędu. Takimi aktami niższego rzędu są akty prawa miejscowego w stosunku do ustaw jako aktów wyższego rzędu. W konsekwencji więc, organ realizujący ustawową normę kompetencyjną w zakresie tworzenia aktu prawa miejscowego zobligowany jest do podjęcia tego aktu w granicach upoważnienia zawartego w ustawie i zgodnie z treścią ustawy. Obliguje do tego także konstytucyjna zasada praworządności określona w art. 7 Konstytucji RP w świetle, której organy władzy publicznej zobowiązane są działać w granicach i na podstawie prawa. Każda norma kompetencyjna musi być zatem tak realizowana, aby nie naruszała przepisów ustawy i uwzględniała treść delegacji ustawowej.

Podstawowymi dyrektywami wykładni norm o charakterze kompetencyjnym są: zakaz domniemania kompetencji, powinność interpretowania normy upoważniającej w sposób ścisły i literalny oraz zakaz dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych i wyprowadzania kompetencji w drodze analogii.

W świetle powyższego za niezgodne z normą upoważniającą, należy uznać wszelkie odstępstwa w akcie prawa miejscowego od granic upoważnienia ustawowego. Rada gminy nie ma zatem prawa do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne niż wymienione w przepisie upoważniającym, ani też podejmowania regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, gdyż oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej. Odnieść to należy zarówno do zakresu spraw, które mają być objęte aktem wydanym na podstawie normy upoważniającej, ale także do kwestii związanych z zakazem obejmowania, zastępowania czy też zmieniania nim materii ustawowej i zamieszczania w nim przepisów sprzecznych z ustawą (jak też z innymi aktami wyższego rzędu). Powyższa konstatacja wynika tak z istoty upoważnienia ustawowego, jak i z prawa adresatów norm prawnych do dobrej legislacji. Powszechnie uznawane zasady postępowania legislacyjnego zawarte zostały w rozporządzeniu w sprawie Zasad techniki prawodawczej, określającym sposób tworzenia i redagowania aktów normatywnych. Zawarte w tym akcie dyrektywy określają podstawowe zasady tworzenia poprawnej legislacji. Te zaś wyraźnie stanowią, że w akcie prawa miejscowego zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (§ 115 w zw. z § 143 załącznika do ww. rozporządzenia) oraz nie powtarza się w nim przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych (§ 118 w zw. z § 143 załącznika do ww. rozporządzenia).

W świetle powyższych kryteriów oceny legalności przedmiotowej uchwały, Sąd rozpoznający niniejszą sprawę, podzielił wszystkie podniesione w skardze oraz podczas rozprawy sądowej zarzuty istotnego naruszenia prawa w drodze zakwestionowanych przez stronę skarżącą przepisów § 3 ust. 1, 3, 4, 5, 6, § 5, § 8 ust. 1 pkt 3, § 9 ust. 4 i 5, § 10 i § 12 i w związku z tym stwierdził ich nieważność.

I tak, przechodząc do oceny poszczególnych zarzutów, w pierwszej kolejności wskazać należy, iż z mocy art. 9a ust. 15 uppr rada gminy została upoważniona do określenia w drodze uchwały wyłącznie trybu i sposobu powoływania i odwoływania

członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania. Tymczasem w § 3 ust. 1, 3, 4, 5 załącznika do uchwały Rada Miejska w Lubrańcu zawarła niedopuszczalne regulacje dotyczące składu zespołu interdyscyplinarnego. Wskazać należy, że o składzie zespołu interdyscyplinarnego stanowi sama ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, określając podmioty (jednostki), których przedstawiciele obligatoryjnie oraz fakultatywnie wchodzi w jego skład i stanowiąc, że zespół interdyscyplinarny powołuje wójt, burmistrz lub prezydent miasta. Ani przepis art. 9a ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, ani żaden inny przepis tej ustawy nie upoważnia rady gminy do regulowania składu - w tym ilości jego członków oraz kształtowania katalogu podmiotów, które tworzą zespół interdyscyplinarny. Pomimo tego Rada Miejska w Lubrańcu, nie będąc do tego upoważniona, wskazała na minimalną liczbę osób z jakiej powinien składać się zespół (§ 3 ust. 1 załącznika do uchwały) oraz na liczbę (w tym także minimalną) przedstawicieli poszczególnych instytucji i organizacji działających na obszarze gminy, którzy mają zostać powołani do prac zespołu interdyscyplinarnego (§ 3 ust. 4 załącznika do uchwały), a także określiła, że Burmistrz Gminy i Miasta Lubraniec w uzasadnionych przypadkach może poszerzyć skład zespołu interdyscyplinarnego o podmioty, o których mowa w art. 9a ust. 3 i 5 uppw (§ 3 ust. 5 załącznika do uchwały), powołując się przy tym niedookreślonym pojęciem „w uzasadnionych przypadkach”. Ponadto Rada Miejska w Lubrańcu § 3 ust. 3 i 4 załącznika do uchwały, bez upoważnienia ustawowego, określiła sam skład zespołu Interdyscyplinarnego, powtarzając oraz częściowo modyfikując przy tym przepisy art. 9a ust. 3-5 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. I tak np. w § 3 ust. 4 pkt 1 załącznika do uchwały Rada Miejska zindywidualizowała wskazaną przez ustawodawcę jednostkę, której przedstawiciel wchodzi w skład zespołu, a w § 3 ust. 3 załącznika do uchwały określiła, że w skład zespołu interdyscyplinarnego mogą wchodzić Prokuratorzy z Prokuratury Rejonowej we Włocławku, co stanowi powielenie regulacji ustawowej z art. 9a ust. 5 uppw, wraz z jej nieuprawnioną modyfikacją, skutkującą ograniczeniem możliwości udziału prokuratorów w składzie przedmiotowego zespołu, jedynie do prokuratorów ze wskazanej konkretnie prokuratury. Z uwagi na powyższe, w ocenie Sądu zapisy § 3 ust. 1, 3, 4 i 5 załącznika do uchwały, jako podjęte bez upoważnienia ustawowego, niewątpliwie naruszają prawo w stopniu uzasadniającym stwierdzenie ich nieważności.

Kolejnym zarzutem strony skarżącej, który tutejszy Sąd uznał za skuteczny,

jest zarzut dotyczący nieuprawnionego wskazanie w § 3 ust. 6 załącznika do uchwały, że zespół działa na podstawie porozumień zawartych pomiędzy burmistrzem, a podmiotami, których przedstawiciele zostaną wskazani imiennie do prac zespołu, co stanowi przekroczenie delegacji ustawowej, jak i modyfikację obowiązującego zapisu ustawowego, tj. art. 9a ust. 8 uppw. W ramach zapisu § 3 ust. 6 załącznika do uchwały prawodawca lokalny wskazał bowiem, że porozumienia na podstawie których działa zespół zawierane są pomiędzy burmistrzem, a podmiotami, których przedstawiciele zostaną wskazani imiennie do pracy zespołu - a zatem także kuratorami. Jak wynika zaś z art. 9a ust. 8 uppw, zespół działa na podstawie porozumień zawartych między wójtem, burmistrzem albo prezydentem miasta, a podmiotami, o których mowa w ust. 3 lub 5 – pośród których to podmiotów nie zostali wymienieni kuratorzy. Przyjąć należy zatem, iż racjonalny ustawodawca formułując przepis dotyczący porozumień, na podstawie których działa zespół interdyscyplinarny, celowo nie uwzględnił kuratorów pośród katalogu podmiotów uprawnionych do zawierania tychże porozumień. Wobec tego odmienne uregulowanie tej kwestii przez Radę Miejską w § 3 ust. 6 załącznika do uchwały stanowi istotne naruszenie prawa skutkujące nieważnością tego zapisu.

Sąd podzielił także stanowisko Prokuratora o przekroczeniu upoważnienia ustawowego przez Radę Miejską poprzez wskazanie w § 8 ust. 1 pkt 3 załącznika do uchwały, że burmistrz może odwołać członka zespołu interdyscyplinarnego przed upływem kadencji na wniosek przewodniczącego w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Regulacja ta wykracza poza upoważnienie ustawowe, ponieważ zgodnie z art. 9a ust. 15 uppw, organ uchwałodawczy nie został upoważniony do określania przyczyn stanowiących podstawę odwołania członka zespołu – i do tego jeszcze określonych w uchwale w sposób nieprecyzyjny i semantycznie niedookreślony, a zatem wadliwy, poprzez posłużenie się zwrotem „szczególnie uzasadnione przypadki” – ani też do nadania kompetencji w zakresie wskazania tych przyczyn przewodniczącemu, a jedynie do określenia trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków przedmiotowego zespołu, jak i szczegółowych warunków jego funkcjonowania. Zakwestionowanego przez Prokuratora zapisu nie sposób uznać za mieszczący się w zakresie ww. trybu, sposobu czy też warunków funkcjonowania. Zgodnie zaś z poczynionymi wcześniej uwagami Sądu, upoważnienie ustawowe należy interpretować w sposób ścisły, a zatem musi być ono wyraźne, a nie

dorozumiane. Wobec tego wszelkie odstępstwa od tej zasady stanowią istotne naruszenie prawa. Organ uchwałodawczy nie ma prawa do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne niż wymienione w przepisie ustawowym, ani też podejmowania regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę. Skoro zatem przepis ustawy nie przewiduje kompetencji rady gminy do określania przesłanek uzasadniających odwołanie członka zespołu interdyscyplinarnego, to powołany zapis uchwały istotnie narusza prawo.

W sposób niezgodny z prawem Rada Miejska zmodyfikowała także przepis art. 9a ust. 13 uppw przez wskazanie w § 9 ust. 4 załącznika do uchwały, że członkowie zespołu interdyscyplinarnego i grup roboczych wykonują zadania w ramach obowiązków służbowych lub zawodowych, bądź społecznie. Takiej treści zapis stanowi bowiem powtórzenie regulacji ustawowej, przy czym powtórzenie to jest niedosłowne, a zatem stanowi nieuprawnioną modyfikację tej regulacji, skoro ustawodawca poprzestał na wskazaniu, iż członkowie zespołu interdyscyplinarnego oraz grup roboczych wykonują zadania w ramach obowiązków służbowych lub zawodowych, a prawodawca lokalny w ramach analizowanego przepisu dodał zapis o wykonywaniu zadań przez ww. podmioty także społecznie. Przepis § 9 ust. 4 załącznika do uchwały we wskazanym wyżej brzmieniu istotnie zatem narusza prawa, czego konsekwencją jest stwierdzenie przez Sąd jego nieważności.

Sąd podzielił także stanowisko Prokuratora co do istotnej wadliwości § 9 ust. 5 załącznika do uchwały, w którym to Rada Miejska powtórzyła regulację z art. 9a ust. 10 uppw, czyniąc to w sposób niedosłowny, a zatem modyfikując regulację ustawową i przekraczając tym samym delegację wynikającą z uppw.

Za przekraczający upoważnienie ustawowe należy również uznać § 10 załącznika do uchwały, zgodnie z którym każdy członek zespołu interdyscyplinarnego, przed udziałem w pierwszym posiedzeniu składa pisemne oświadczenie o zachowaniu poufności wszelkich informacji i danych uzyskanych przy realizacji zadań w ramach prac w zespole. Takiej treści zapis stanowi bowiem naruszenie uppw, która dopuszcza inne formy złożenia powyższego oświadczenia niż tylko formę pisemną. Przepis art. 9c ust. 3 uppw nie przewiduje, aby powołane oświadczenie składane było jedynie w formie pisemnej. W powyższym zakresie Rada Miejska wkroczyła więc w materię uregulowaną ustawą i jednocześnie ją zmodyfikowała, co jest niedopuszczalne (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Olsztynie z dnia 12 marca 2019 r., sygn. akt II SA/OI 102/19 - dostępny na stronie <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/cbo/query>). Co więcej, organ stanowiący wskazał na zobowiązanie jedynie członków zespołu interdyscyplinarnego do złożenia ww. oświadczenia o zachowaniu poufności, pomijając tym samym członków grup roboczych, którzy na gruncie uppw również są zobowiązani do zachowania poufności we wskazanym w ustawie zakresie. Powyższe niewątpliwie świadczy o istotnej wadliwości § 10 załącznika do uchwały.

Sąd uznał także za uzasadniony, podniesiony przez Prokuratora na rozprawie sądowej, zarzutu dotyczący § 5 załącznika do uchwały, w którym to wskazano, iż zespół interdyscyplinarny powoływany jest na okres 4 lat licząc od dnia podjęcia zarządzenia określonego w § 4. Wskazać należy bowiem, że przepisy uppw, stanowiące delegację do wydania przedmiotowej uchwały, nie wprowadzają ograniczenia czasowego istnienia zespołu interdyscyplinarnego, w związku z czym zredagowanie zapisu odnoszącego się do kadencyjności tego zespołu stanowi pozaustawowe ograniczenie dostępu do służby publicznej - którego sformułowanie na gruncie aktu prawa miejscowego jest niedopuszczalne, a tym samym naruszenie art. 31 ust. 3 w zw. z art. 60 Konstytucji RP. Jednocześnie podkreślić należy, iż żaden przepis uupwr nie upoważnia rady gminy do ustalenia okresu kadencji zespołu interdyscyplinarnego. Zatem określenie w § 5 załącznika do uchwały kadencyjności zespołu interdyscyplinarnego jest istotnym naruszeniem prawa (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 18 września 2019 r., sygn. akt III SA/GI 544/19 - dostępny na stronie <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/cbo/query>).

Za naruszający prawo w sposób uzasadniający stwierdzenie nieważności, Sąd uznał także zaskarżony podczas rozprawy sądowej przepis § 12 załącznika do uchwały, w którym to przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego zobowiązany został do przedkładania burmistrzowi sprawozdań z pracy zespołu. Nie można bowiem uznać, aby tak określony obowiązek mieścił się w granicach delegacji ustawowej, zwłaszcza obejmującej upoważnienie do określenia szczegółowych warunków funkcjonowania zespołu interdyscyplinarnego. Nałożony bowiem uchwałą obowiązek składania sprawozdań, nie stanowi o sposobie funkcjonowania zespołu, lecz wiąże się z wymogiem zdawania relacji podmiotowi zewnętrznemu z przebiegu prac zespołu, a więc z obowiązkiem mającym wymiar zewnętrzny, ukierunkowany na zewnątrz (w przedmiotowym przypadku do Burmistrza), a zatem nie dotyczy on

samego sposobu i warunków funkcjonowania zespołu. Skoro zatem obowiązku składania sprawozdań nie można uznać za wchodzący w zakres warunków funkcjonowania zespołu w rozumieniu art. 9a ust. 15 uppwr, a żaden inny przepis uppwr nie daje podstawy do ukształtowania przez radę gminy takiego obowiązku, zasadnym jest stwierdzenie, iż ustawa nie nakłada na przewodniczącego zespołu obowiązku sporządzania i przedkładania burmistrzowi sprawozdań z pracy zespołu, a materia uregulowana na gruncie § 12 załącznika do uchwały wykracza poza delegację ustawową. (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 12 czerwca 2018 r., sygn. akt IV SA/Wa 262/18 - dostępny na stronie <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/cbo/query>). Dlatego też zarzut Prokuratora należało uznać w tym zakresie za skuteczny i zasługujący na uwzględnienie.

Mając zatem na uwadze wszystkie poczynione uwagi, Sąd na podstawie art. 147 § 1 ppsa stwierdził nieważność wszystkich zaskarżonych przez stronę skarżącą w skardze i na rozprawie sądowej zapisów załącznika do uchwały, o czym orzeczono w sentencji wyroku.

Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność odpisu z oryginałem
starszy sekretarz sądowy

Jakub Jagodziński